

צוואת הרב הגאון המחבר זצ"ל:

המלך החסיד אמר על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצוא ודרשו הכו"ל לעת מצוא
 זו מיתה ונ"ל הכונה דהנה המלך החכם אמר כי גם לא ידע האדם את עתו כדגים
 שנאחזים במצודה רעה וכצפרים הנאחזות בפח בהם יוקשים בני האדם לעת רעה כשתפול
 עליהם פתאום ועל זה יתפלל כל חסיד לעת מצא שלא ימות פתאום ח"ו וגם יתפלל לעת
 מצוא שלא ימות ח"ו מתוך טירוף הדעת ואפשר שזה הוא בכלל שאמר רבי יוחנן בן זכאי
 לתלמידיו ולא עוד אלא שיש לפני שני דרכים וכי וכמו שאמרו הכו"ל אל תאמין בעצמך
 עד יום מותך כי יש להוש שמה קודם מותו יבוא לידי טירוף הדעת וזה שאמר שעדיין יש
 לפניו ב' דרכים ועל דא וודאי קא בני ר' יוחנן בן זכאי וכמו שאמרו הכו"ל ער זאת יתפלל
 כל חסיד וכי ק"ו בן בנו של ק"ו קטן ערך ושפל כמוני אשר בעוה"ז בשלתי זמן זמנים
 טובא בהבלי עוה"ז ומלוכלך בהטאים שיש לי לבכות ולהתפלל ולבקש רחמים מאת בעל
 הרחמים שלא אמות ח"ו פתאום ושלא אמות ח"ו מתוך טירוף הדעת ותלית שמו אני
 מאמין באמונה שלימה בכל שלשה עשר העיקרים בלי שום פיקפוק כלל ח"ו ואני מקבל
 עלי עול מלכות שמים באהבה ואקוה בחסדו הגדול שאהי באמונתי עד עולם ועכ"ו למיהש
 מיבעי וכמו שאמרו אל תאמין בעצמך וכי ע"כ אני מבקש באם שהיו תתבלבל דעתי בעת
 ההוא ולא יהי ביכולתי לקבל עלי עול מלכות שמים באהבה ולמסור מודעה כראוי אוי יעמדו
 ב"ד של שלשה בחרקאי והמה יעשו מסירות מודעה אם ח"ו תהי לי או איזו מחשבה רעה
 או שח"ו יצא מפי איזה דיבור שלא כהוגן אני מבטל אותם מעכשיו שלא יעשו שום רושם
 כלל וכלל בטילים ומבוטלים. ובשעת יציאת נשמה ישניחו בני החברה הקדושה שלא יהי
 שום אבר מנולה ותיכף אחר יציאת נשמה ישניחו בני החברה קדושה שלא אהי בעינים
 פתוחות ואהיב יניחו הגוף על הארץ בלא תבן ויניחו סביב הגוף ממש מכל החיבורים אשר
 חברתי והבאתי במכבש הדפוס בעוה"ז וגם כל הכתבים בהידושי דאורייתא אשר עדיין לא
 זכיתי להוציא לאור עולם כולם יניחו בשק אחד צרור וחתום וגם זה יניחו סביב הגוף, אהיב
 יניחו ניכ על המטה בשעת הלוי, ומתהלת הגמיסה עד שעת הוצאה ישבו איזה אנשים
 וילמדו משניות וגם תיכף אחר הקבורה ילמדו כל אחד פרק משניות ויתפלל עבודי להשי"ת
 להקל דיני טעלי, כל האנשים אשר יתעסקו בי ישבלו עצמם ובשעת הטהרה ישפכו ב' פעמים
 ש' קבין, לא יהי יותר משני כלים ואם אפשר שיהי כל המי קבין בכלי אחד מה טוב,
 וככה יעשו פעמים באהבה וקודם הוצאות הגוף מהבית ינורו הכ"ד בח"ח ובתקיעות שופר
 וברובי נידות שלא ילוח אשתי וזרעי וזרע זרעי אחרי מטתי וקודם הקבורה יתחלק לעניים
 שלש מאות ושמונה פנים במספר שם אלעזר ועל המצבה לא יכתבו שום שבח כי אם פינ
 הרב המפורסם מוה"ר אלעזר בן רייצי אשר חיבר ספרים הרבה והעמיד תלמידים הרבה וגם

צוואת הרב המחבר ז"ל

יכתוב שמות החיבורים והי' אבי'ד בכמה קהלות קדושות ובסוף ימיו פהיק יציו תנציב ואף גם בקשתי מאת הלומדים דפהיק יציו שכל אחד מהם ישים עיניו בשבתות השנה בשנה ראשונה באחד מן החיבורים שלי הן מי שירצה לעיין באגדתא והן מי שירצה לעיין בשמעתתא. ואני מצוה לבני ולחתני הבנים גי' בכל עת שידרושו ברבים יגידון בשמי איזה דבר או בשמעתתא או באגדתא כדי שתהינה שפתותי דובבות בקבר וכן אני מבקש מכל תלמידי מי שיזכה לישב בראש ולדרוש ברבים יגידון איזה דבר בשמי וכל מי שיזכה אותי וישים עין עיונו בחיבורים שלי יתברך מן השמים ואתם בני ובנותי חתני וכלתי למעיה תראו שיהי' תמיד שלום בביתכם ותדורו באהבה ובחדוה ותגדלו בניכם לתלמוד תורה ואת בנותיכם תתנו לבחורי חמד ולא תתנו עינכם בממון המסממת את העינים ובפרט בדורות הללו שבעוה"ז רוב בעלי

הממון אינם בני יראה וכן תצוו אתם לבניכם ולבנותיכם אתריכם ואני מזהיר מאוד באזהרה שש מאות ולורעי אחרי עד עולם שהנקבות לא ילכו ח"ו בדרכי הפריצות התולכים בפאה גברית ובידים מגולות וכהנה מנימוסי האומות חלילה וחלילה לכם מעשות כזאת אך תלכו בצניעות כדת משה וישראל וכדת יהודית. ומהצואה הזאת יותן העתקה לכל אחד מבני וחתני

וכל אחד מבני יקרא הצוואה הלו ביום היארצייט. והיות שבמדינת פולין המנהג להזכיר בשנה ראשונה מדי שבת בשבתו ע"כ יכתבו תיכף לק"ק פילץ אשר שמה הייתי להם לרב ולמורה יותר מעשרים שנה שהחזון יעשה הזכרה כנהוג והיות שמכאן קשה להביא אגרת לפילץ ע"כ יזכתב לבני רחימה הרבני המופלג הנגיד מ"ה יחיאל ג"י שהוא יתאמץ את עצמו להקריב תודה לק"ק פילץ ובמדינות מעהרען ופיהם המנהג שלא להזכיר רק ברגלים ע"כ בקשתי לכתוב לק"ק מריטש קודם רגל הראשון ואקוה שבני החברה קדושה דשם ירשימו את שמי בפניכם שלהם היודעים וכן יכתבו לק"ק ראנישבורג שהם יכתבו לכל תושבי גלילי פילזין וגלאטוי אשר הייתי להם לרב ולמורה לעשות הזכרה לשמי ביום הזכרת נשמות מעתה ועד עולם וכל מי שיבקש עלי רחמים יקבל שכרו מן השמים ואם אוכה לבוא למדרגה שאוכל להתפלל בעד אחרים אבקש רחמים מאת בעל הרחמים עליהם ויצילם מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה ובקשתי מאת בני עמנו שיחיי שבמשך השנה ראשונה ילמדו בכל יום פרק משניות לזכות את נשמותי וכן תמיד ביום היארצייט וכן בקשתי מאת נכדי מן אשר יגיעון לכלל שנים שיוכלו ללמוד פרק משניות שאל ימנעו המושב מלזכות את נשמותי וכמחזיל ברא מזכה אבא ובני בנים כבנים.

ואתם הבנים בני והבנות בנותי וחתני שיחיי לאוי"ש אל יהי בלבכם עלי על שלא עשיתי סדר נכון לחלק עזבוני כי אני כעת במעמד דחוק מאוד על פי השערתי לא יעלה העזבון כפי הפרעון שאני חייב וכסף כתובת זונתי הרבנית תחיי אשר יש לה ממני ומה גם שעדיין מוטל עלי להשיא את בני החתן ר' ליב שיחיי ואת בתי הבתולה יענטעלי שתחיי. ע"כ אמרתי הנני ידעתי שזונתי הרבנית תי' היא אשה יראת ד' ואשה משכלת והיא תמכור הכל את כל כלי ביתי והספרים אך הספרים אשר חברתי בעה"י הן הנה ספרי חידושי הלכות שמן רוקח וספרי יבין שמועה וספר שערי דיעה חלק א' וחלק ב' את אלה לבני ולבנותי תחיי בדרך ירושה דהנה לבני בכורי ורחימו הנאון האמתי מריה בנימין וואלף שיחיי חלק בכורה

צוואת הרב המחבר ז"ל

זלשאר בני שיחיי לכל אחד חלק פשוט ולבנותי שיחיי חצי חלק פשוט וזלת לבתי הרבנית מרת ניטל תחיי מגיע חלק שלם ולבנותי שתחיי חצי חלק פשוט כי כן התחייבתי בשעת התנאים וגם לוי הרבנית שתחיי ינתן מהספרים הללו כאחד מן הבנים וזאת אני מבטיח לכם אם יגזור השיית עלי בחיים ואזכה להשיא את בני ואת בתי שתחיי ויהיי איזה הרוחה שאשער שיהיי בהעזובן איזה יתרון על כסף כתובת זונתי הרבנית ופרעון החובות אוי אעשה סדר נכון לחלק היתרון בתורת ירושה אבל כל זמן שלא כתוב בהצוואה הזאת שינוי סדר אוי סדר הוה בתקפו בכל ישנה ואין לשום אהר מבני ומבנותי שום תביעה על זונתי הרבנית תחיי. ואני מבקש מכם מאוד שתזהרו עד מאוד בכבוד זונתי הרבנות ואל תצערו אותה בשום אופן שבעולם וכל מי שיוכל לעשות עמה במובה באיזה אופן שיחיי אל ימנע המיב ממנה, והיות שבני החריק והבקי מיה אהרן הלוה לי סך מסוים על הדפסת ספר שערי דעה ח"ש ע"כ הספרים הנ"ל משועבדים לגבות את חובנו. דברי המזהירים באזהרה שש מאות.

הצעיר אלעזר בן ראצל החונה פהיק סאנשאב והגליל.

גפטר בשנת תקצ"ז, היארצייט כ"ז שבט.
